

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

DW.050.6.2018.IGR

Dłb. 76, 2018

Warszawa, dnia 29.05.2018 r.

WYDZIAŁ URZĘDNIK DOŁĄCZONY ZAPIS: ...
29.05.2018
Podpis

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 22 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób
niepełnosprawnych

Na podstawie art.10 i 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2017 r. poz.2168 z późn.zm.) w związku z art.196 ust.2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz.U. z 2018 r. poz.650) Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON) stwierdza, że stanowisko : _____ Spółki z o.o. z siedzibą w _____ (zwanej dalej Wnioskodawcą lub Spółką) zaprezentowane we wniosku z dnia 14 kwietnia 2018 r. uzupełnionym mailami z dnia 9 maja 2018 r. i 15 maja 2018 r., o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art.22 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2018 r. poz.511 z późn.zm.) zwaną dalej ustawą o rehabilitacji – jest prawidłowe.

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 14 kwietnia 2018 r. uzupełnionym mailami z dnia 9 maja 2018 r. i 15 maja 2018 r., Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art.22 ustawy o rehabilitacji. Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art.10 i 10a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art.10 ust.1 ustawy o swobodzie działalności

gospodarczej przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Ustawa o swobodzie działalności utraciła moc z dniem 30 kwietnia 2018 r. Jednakże w myśl art.196 ust.2 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej – do wniosków o wydanie interpretacji, o których mowa w art.10 ust.1 uchylonej ustawy, w stosunku do których nie wydano interpretacji przed dniem wejścia w życie ustawy Przepisy wprowadzające (...), stosuje się przepisy dotychczasowe. Z tego względu wniosek Spółki został rozpatrzony w oparciu o przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujące zdarzenie przyszłe:

Kontrahent Spółki spełnia wymogi z art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji, przez co jest podmiotem uprawnionym do wystawiania informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON. Jednocześnie kontrahent ten zamierza zawrzeć umowę faktoringu z bankiem. Tym samym faktor (bank) stanie się wierzycielem Wnioskodawcy w zakresie zapłaty wynagrodzenia za świadczone przez kontrahenta usługi. Spółka będzie zobowiązana wpłacać należności wynikające z faktur VAT – bezpośrednio na rachunek faktora wskazany na fakturach wystawionych przez kontrahenta, a nie na rachunek bankowy wystawcy. Wnioskodawca do tej pory, mając umowę zawartą bezpośrednio z kontrahentem i dokonując płatności bezpośrednio na rachunek bankowy kontrahenta, dokonywał obniżenia wpłat na PFRON na podstawie art.22 ustawy o rehabilitacji.

Zadaniem Wnioskodawcy, ustawa o rehabilitacji nie wskazuje, że płatność ma nastąpić bezpośrednio na rachunek bankowy sprzedającego – istotnym jest tylko by zakup usługi był udokumentowany fakturą, a uregulowanie należności za zakup usługi następowało w terminie określonym na fakturze, z tym że w przypadku płatności dokonywanych za pośrednictwem banku za datę uregulowania należności uważa się datę obciążenia rachunku bankowego nabywcy na podstawie polecenia przelewu. Ponadto, z literalnego brzmienia przepisów ustawy o rehabilitacji nie wynika, że odbiorca usługi ma dokonywać

płatności bezpośrednio na rachunek sprzedawcy usługi, a jedynie, że płatność ma nastąpić w terminie określonym na fakturze.

W ocenie Wnioskodawcy - w sytuacji, gdy w ramach umowy faktoringu zawartej pomiędzy kontrahentem a faktorem, będzie on dokonywać zapłaty wynagrodzenia za świadczone przez kontrahenta usługi na konto faktora, a nie bezpośrednio na konto kontrahenta – dopuszczalne jest skorzystanie przez niego z obniżenia wpłat na PFRON. Warunkiem dokonania takiego obniżenia będzie jednak dokonanie przez Wnioskodawcę pełnej wpłaty należności wynikającej z faktury VAT, w terminie określonym w tej fakturze.

W związku z powyższym zwrócono się z wnioskiem o rozstrzygnięcie następującej kwestii:

czy w świetle ustawy o rehabilitacji, w tym w szczególności przepisu art.22 ustawy o rehabilitacji nadal dopuszczalne będzie korzystanie przez Wnioskodawcę z obniżenia wpłat na PFRON pomimo, że płatności za usługi realizowane przez kontrahenta dokonywane będą na konto faktora?

Na tle przedstawionego zdarzenia przyszłego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art.10 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

W myśl art.22 ustawy o rehabilitacji, wpłaty na Fundusz, o których mowa w art.21, ulegają obniżeniu z tytułu zakupu produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez pracodawcę posiadającego określoną strukturę zatrudnienia ogółem i osób niepełnosprawnych – zwanego sprzedającym.

Ustawa o rehabilitacji, w art.22 ust.2, wprost wskazuje jakie warunki muszą być spełnione łącznie, aby doszło do obniżenia wpłaty na PFRON.

Jednym z tych warunków jest uregulowanie należności za zakup produkcji lub usługi w terminie określonym na fakturze, z tym że w przypadku płatności dokonywanych za pośrednictwem banku za datę uregulowania należności uważa się datę obciążenia rachunku bankowego nabywcy na podstawie polecenia przelewu. Nie oznacza to jednak,

że jest to jedyna dopuszczalna forma płatności umożliwiająca nabycie prawa do obniżenia. Skoro w tych przepisach użyto sformułowania „w przypadku”, to oznacza, że regulacja ma charakter przykładowy, dotyczący tylko jednego z wielu możliwych sposobów dokonania płatności. Pracodawca może dokonać płatności np. gotówką, czekiem, weksłem czy w drodze dwu- lub wielostronnej kompensaty albo w inny dowolny sposób. Należy jednak pamiętać, że zapłata (bez względu na jej formę) musi być dokonana w całości i w terminie określonym na fakturze. Istotne przy doborze formy płatności jest więc to, by możliwe było ustalenie, że wierzytelność sprzedającego, spełniającego warunki określone w art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji, została spłacona w pełnej wysokości i w terminie wskazanym na fakturze. Stosownie do art. 509 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2017 r. poz.459 z późn.zm.), wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W nauce prawa oraz orzecznictwie nie ma wątpliwości co do tego, że przedmiotem przelewu mogą być zarówno wierzytelności istniejące, jak i przyszłe. Co do tych ostatnich podkreśla się ich niejednorodny charakter, wskazując, że należą do nich wierzytelności z czynności prawnych dokonanych pod warunkiem zawieszającym lub z zastrzeżeniem terminu, wierzytelności, u których podłoża leży częściowo tylko zrealizowany stan faktyczny uzasadniający jej powstanie oraz wierzytelności, których powstanie jest w całości kwestią przyszłości (nadzieja na powstanie wierzytelności). Podkreśla się także, że wierzytelność wskazana w umowie przelewu wierzytelności przyszłej, zostaje przeniesiona na cesjonariusza dopiero z chwilą jej powstania, zatem skutek rozporządzający nie następuje w chwili zawarcia umowy cesji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2003 r., V CK 169/02, z dnia 9 sierpnia 2005 r., IV CK 157/05 i z dnia 26 września 2002 r., III CKN 346/01).

Należy wskazać, że celem i skutkiem cesji jest przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta – zbywcę. Przelew wierzytelności powoduje więc, że cedent przestaje być wierzycielem, a staje się nim cesjonariusz. Dotychczasowy wierzyciel zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązanego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu. Zmienia się tylko osoba wierzyciela, czyli osoby uprawnionej do żądania spełnienia świadczenia. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września

2001r., I CKN 379/00). W literaturze przedmiotu podkreśla się, że przelew wierzytelności nie powoduje zmiany zobowiązania i nie może pogorszyć sytuacji dłużnika. Dłużnik dalej ma obowiązek świadczenia tylko tego, do czego był zobowiązany w stosunku do zbywcy (H. Cieplą (w:) *Komentarz do kodeksu cywilnego*, s. 587; B. Łubkowski (w:) *Kodeks cywilny – komentarz*, s. 1220). Ponadto, z treści art.512 Kodeksu cywilnego wynika, że dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r., sygn. akt III CZP 110/13). A contrario – od momentu zawiadomienia dłużnika o zmianie wierzyciela powstaje obowiązek spełnienia świadczenia do rąk podmiotu wskazanego przez dotychczasowego wierzyciela.

Należy więc uznać, że stosunek prawny łączący strony umowy faktoringu oraz ich wzajemne rozliczenia stanowią realizację zasady swobody umów. W świetle zapisu art.22 ust.2 pkt 2 ustawy o rehabilitacji - wywiązanie się ze swojego zobowiązania przez Wnioskodawcę poprzez terminowe i pełne uregulowanie płatności na rzecz faktora - jest dopuszczalnym prawnie sposobem regulowania płatności, uprawniającym do skorzystania z obniżenia wpłat na PFRON przez Spółkę.

Przepisy ustawy o rehabilitacji - w interpretowanym zakresie – nie stoją na przeszkodzie stosowania rozwiązań dotyczących zapłaty należności znanych prawu cywilnemu. Z tego względu dopuszczalne jest skorzystanie z obniżenia wpłat na PFRON przez Spółkę pomimo zmiany wierzyciela w zakresie wynagrodzenia za świadczone przez kontrahenta usługi.

Należy przy tym zwrócić uwagę na to, że obowiązki kontrahenta jako sprzedającego określone w art.22 i 22b ustawy o rehabilitacji nie przechodzą na faktora. Dlatego kontrahent powinien zadbać o częstotliwość i kompletność danych przekazywanych przez faktora w zakresie kwoty i terminowości zapłaty za wystawione faktury - w związku z obowiązkiem weryfikacji spełnienia tego warunku oraz koniecznością terminowego wystawienia informacji. Bowiem tylko kontrahent jest uprawniony do wystawienia informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON w przypadku uregulowania, przez Wnioskodawcę, należności za zakup usługi w wysokości i terminie wynikającym z faktury.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko z siedzibą w wyrażone w piśmie z dnia 17 kwietnia 2018 r. uzupełnionym mailami z dnia 9 maja 2018 r. i 15 maja 2018 r., w sprawie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ustawy o rehabilitacji – **jest prawidłowe.**

W związku z powyższym, postanowiono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domańska

28.05.2017.